

Enskild motion

Motion till riksdagen: 2014/15:1307

av Margareta B Kjellin (M)

Översyn av sjöfyllerilagen

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av en översyn av sjöfyllerilagen.

Motivering

Den 1 juni 2010 infördes maxgränsen 0,2 promille alkohol i blodet för att lagligt framföra en båt. Lagen gäller såväl motor- som segelbåt. Den gäller dock inte båtar under tio meter och som går långsammare än 15 knop.

Syftet med lagen är implicit av altruistisk natur. Utgångspunkten är självklart att det, oavsett handling, är oacceptabelt att utsätta andra för fara. Att vara påverkad av alkohol eller andra substanser innebär i olika grad en nedsättning av omdöme, vilket genererar ett riskmoment med bäring på ens egen och andras säkerhet som icke annars skulle existerat.

En mer specifik utformning av denna riskkalkyl är dock förknippad med en rad osäkerhetsfaktorer. När en riskbedömning konkret appliceras på frågan om ett specifikt beteende på sjön beror den på många faktorer, till exempel farledens bredd, antal båtar i trafik och väderförutsättningar. Ändringen i sjöfyllerilagen har sett utifrån denna kontext fått orimliga konsekvenser. Lagen blir ett trubbigt verktyg, då den verkliga problembilden i praktiken negligeras.

De flesta olyckor sker nämligen från småbåtar som inte omfattas av ovan nämnda lag. De olyckor som emellertid inträffar kan ofta tillskrivas grovt sjöfylleri, alltså långt över gränsen på 0,2 promille. Sambandet mellan ambitionen att minska dödsolyckor på sjön och lagens verkan är på grund av detta svagt. Det är dessutom viktigt att poängtera att olyckor på sjön generellt sett är få.

Ett av huvudproblemen är att en förare av båt jämförelsevis jämställs med förare av bil. Det är en jämförelse som håller. Den typen av semiorganiserat fält, som bilförare normalt rör sig i, kännetecknas av ett betydligt större riskmoment, än förare av båt. En båt kan du köra hur långsamt du vill, det finns ingen väg med decimetermarginaler och mötande trafik att ta hänsyn till och marginalerna är mycket större på sjön än på land. Vidare finns det inget annat alternativ att färdas på vad avser sjön. Man kan varken ta cykel eller promenera som man kan på land.

Det som borde vara centralt sett ur ett lagperspektiv är att markera mot vårdslöshet och individer som direkt utsätter sig själv och andra för fara. Den lag som nu implementerades 1 juni 2010 uppfyller inte dessa kriterier och därför menar jag att en översyn av lagen bör göras skyndsamt.

Margareta B Kjellin (M)